

**ICCRS
International Catholic
Charismatic Renewal
Service**

**Slujirea
Reînnoirii Carismatice
Catolice Internaționale**

**BULETIN ICCRS
Anul XXX, Nr. 4 iulie-august 2004**

În acest număr:

Administratorul înțelept: „Ecumenism autentic”

A 13-a zi de binecuvântări: „Rugăciunea”

Raport despre cel de-al 8-lea Forum Internațional al Tineretului

Cele mai interesante știri din toată lumea

Benzi desenate: „Provocarea sfințeniei”

FORMAREA RESPONSABILILOR

Maturitate eclezială: „Chemarea la sfințenie”

Sfinți carismatici: Padre Pio

Întrebări către ICCRS

ECUMENISM AUTENTIC
de Cathy Brenti

„Să-L iubești pe Domnul Dumnezeu
tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău...
și pe aproapele tău ca pe tine însuși.”
Există alte cuvinte mai frumoase,
care să ne amintească minunatul dar
al ecumenismului?”

Dragă William (Guillaume)

Mi-ai cerut azi să te ajut să înțelegi cum poți deveni un slujitor fidel al lui Cristos în cadrul credinței catolice și cum să-ți găsești locul printre frații și surorile altor confesiuni creștine. Aș vrea să încep prin a aminti cu simplitate cuvintele dulci pe care Domnul ni le-a spus, care sunt înregistrate

pentru totdeauna pentru fiecare din noi: „Să-L iubești pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău... și pe aproapele tău ca pe tine însuți.”

Există alte cuvinte mai frumoase care să reamintească minunatul dar al ecumenismului? Am subliniat deja, prin aceste cuvinte, învățătura oferită de Magisteriu și pentru ce finalitate trebuie să trăim, luptând pentru Împărăție - cu alte cuvinte, locul unde vom fi uniți înaintea lui Dumnezeu.

Cum poți să trăiești cu adevărat această realitate, zi de zi? Cum poți fi un autentic martor al lui Cristos, în spiritul ecumenismului?

Mai întâi, de ce această grijă? Cel mai probabil pentru că, la fel ca noi toți europenii, ești confruntat cu o situație particulară – extinderea Uniunii Europene la un număr mai mare de țări, care atinge teritoriul ecumenismului: până azi ai întâlnit dialogul dintre catolici și protestanți; acum îi vei întâlni, într-o formă nouă, și pe frații din bisericile ortodoxe. Trebuie să-i iubești, să te rogi, să-i respecti și să-i onorezi.

Să-i iubești? Porunca pe care ne-o dă Dumnezeu (nu o alegem noi, ci ne supunem ei), este de a ne iubi frații și surorile care aparțin diferitelor confesiuni. Sf. Paul ne spune că cel ce iubește necondiționat „nu este invidios, nu este mândru și nu se bucură de răul altuia”.

Să te rogi? Nu ca fariseii, care spun: „Dumnezeul meu, îți mulțumesc că nu sunt ca ceilalți oameni” (Lc 18, 11), ci mai degrabă ca vameșul, care îl implora cu umilință pe Dumnezeu: „Doamne, ai milă de mine, păcătosul”.

Să respecti și să cinstești credința și rugăciunea fiecăruia dintre ei și să alegi mereu să fii cel mai mic, pentru că „oricine se va smeri ca acest copilăș, va fi cel mai mare în Împărăția cerurilor” (Mt 18, 4) și „oricine nu va primi Împărăția lui Dumnezeu ca un copilăș, cu nici un chip nu va intra în ea” (Mc10 15).

În multe locuri din lume înfloresc convenții și alte evenimente, mai ales protestante, adunând mii de oameni. Ai împărtășit cu mine faptul că ești adesea atras și sedus de fervoare, ce pare să scadă în Biserica Catolică, în special în țările vestice, și te întrebi - datorită tinereții tale – cum să-ți găsești balanța reală și să-ți păstrezi credința. Tentația este, cu siguranță, de a te simți confortabil cu această fervoare; cu cântecele care te poartă, care sunt foarte puțin dezvoltate în lumea catolică (notă pentru compozitori!) și care astăzi îi seduc pe atâția.

Proclamarea Cuvântului lui Dumnezeu, făcută deseori cu mare credință și entuziasm, te cheamă într-un mod pe care încă nu l-ai experimentat? Atunci mulțumește-i Domnului; mulțumește-le fraților și surorilor care au deschis această realitate pentru tine; citește, recitește, „rumegă” Cuvântul. Îți vorbește personal; și vei fi capabil să-l trăiești într-un mod nou, contrar obstacolelor.

La aceste întâlniri ai găsit noi dimensiuni prieteniei fraterne? Această comuniune nu este rezervată doar fraților tăi protestanți; o poți dori, alege și decide pentru tine însuși și pentru cei cu care te însoțești.

Ai găsit o nouă fervoare în expresia carismatică? Atunci de ce nu o aplici pentru tine însuși? S-au rugat pentru tine; și-au impus mâinile asupra ta; ai simțit căldura, ungera Duhului Sfânt ca niciodată înainte. Acest har nu rămâne doar pentru câțiva aleși, pentru că „tuturor celor care L-au primit, Cuvântul lui Dumnezeu le-a dat puterea de a deveni copiii lui Dumnezeu”. Tu ești un copil al lui Dumnezeu; aceasta este moștenirea ta. Bineînțeles, pentru unii dintre cei pe care îi vei întâlni, acest har a fost „reactivat” într-un mod neobișnuit; dar, totuși, aceasta este porția ta, deci revendic-o cu credință și îndrăzneală!

Ai fost atins de elementele de adorație și mijlocire? Le poți experimenta și cu prietenii tăi. Adorația Euharistică este din ce în ce mai răspândită în lume, iar Sfântul Părinte tocmai a anunțat Anul Euharistic pentru fiecare dintre noi, începând din luna octombrie. Deci atunci adoră-l pe Isus! Atunci când îți este comod și atunci când nu îți este! Și amintește-ți că înaintea Lui îți vei găsi puterea de care ai atâta nevoie.

Nimic nu te oprește, dacă dorești, să iei unul sau doi prieteni de la întâlnire (suficient în ochii Bisericii – ea este numeroasă astăzi, dar îți amintești cu câți a început?) și să „te cufunzi”! Împreună,

rămâneți mici și umili; respectați-vă frații și surorile din alte confesiuni; rugați-vă pentru ei; și împărtășiți cu ei, în iubirea lui Cristos, comorile și bogățiile Bisericii căreia îi aparțineți.

Cea de-a 13-a zi de binecuvântări: RUGĂCIUNEA **de Jean Pliya**

Rugăciunea nu trebuie să fie un efort, ci un act de Iubire; un dialog personal; răspunsul dat de către om lui Dumnezeu. „Fiincă bunătaea Ta este mai bună decât viața, de aceea buzele mele cântă laudele tale” (Ps 63, 3). Rugăciunea reaprinde iubirea. Fără ea nu putem fi niciodată liberi de îngrijorările și eșecurile noastre.

---

*Cum să ne dezvoltăm și să ne întărim viața de rugăciune: ...*Începe să te rogi cu o inimă veselă și cu o credință puternică și profundă; pentru că „Dumnezeu poate să facă ceea ce a promis” (cf. Rom 4, 20-21).

În timpul celor *12 zile de binecuvântări*, accentul rugăciunii noastre a fost pus pe lauda de dimineață, adorația Euharistică și Liturghia. L-am lăudat pe Domnul, ne-am rugat și am cântat în limbi. Am ascultat Cuvântul Domnului, „care ne-a umplut inimile cu bucurie și veselie” (Ier 15, 16).

În cea de-a 13-a zi, Isus ne invită să ne rugăm cu fidelitate, pentru că „Binecuvântările Domnului se înnoiesc în fiecare dimineață” (Plângeri 3, 23). Trebuie să ne dezvoltăm și să ne întărim viața de rugăciune, pentru a crește în iubire și sfințenie.

Însemnătatea rugăciunii. Rugăciunea este un har dat pentru cei care vor să-L iubească, să-L adore, să-L laude și să Îi mulțumească prin Duhul Sfânt.

Rugăciunea nu trebuie să fie un efort, ci un act de Iubire; un dialog personal; răspunsul dat de către om lui Dumnezeu. „Fiincă bunătaea Ta este mai bună decât viața, de aceea buzele mele cântă laudele tale” (Ps 63, 3). Rugăciunea reaprinde iubirea. Fără ea nu putem fi niciodată liberi de îngrijorările și eșecurile noastre.

Să ne deschidem inimile către prezența lui Dumnezeu. Rugăciunea ne deschide către prezența lui Dumnezeu. Duhul său Sfânt ne transformă să fim din ce în ce mai asemănători cu Isus. Rugăciunea continuă înseamnă să îl căutăm pe Dumnezeu, vrem să-L iubim și să ne supunem Lui. Este vital să ne luăm timp pentru a ne întâlni cu Dumnezeu, pentru a-I auzi vocea și pentru a vorbi cu El. Dacă nu ai destul timp, începe pur și simplu, iar Duhul Sfânt îți va da harul să continui. Roagă-te simplu lui Dumnezeu, indiferent unde ești. De exemplu, roagă-te: „Doamne Isuse Cristoase, Fiul lui Dumnezeu, ai milă de mine păcătosul.”

Multiple forme de rugăciune. Duhul Sfânt ne ajută să ne rugăm; singuri; în comunitate; la adorație... ș.a.m.d. Dumnezeu este prezent și în iertare, vindecare interioară și în eliberare sau în simpla tăcere, pentru că „pentru Dumnezeu tăcerea este o rugăciune” (Ps 65, 2).

Fidelitatea pentru Euharistie (Fap 2, 42). Liturghia este cea mai mare rugăciune a Bisericii; celebrarea jertfei lui Isus Cristos, care își dă viața pentru mântuirea lumii. Trebuie să ne pregătim pentru această jertfă prin reconcilierea cu Dumnezeu și cu frații noștri. Să contemplăm slava Domnului și să-L adorăm. Să mâncăm trupul Lui, El ne va hrăni și vindeca; să bem Sângele Lui; El ne va elibera. Să ieșim și să dăm mărturie despre Cristos Înviat.

Rugăciunea interioară. Harul Liturghiei zilnice poate continua cu rugăciunea interioară, „un dialog de iubire între Dumnezeu și creștinul care va ști că este iubit de Tatăl său din ceruri” (Sf. Tereza de Avila). Este rugăciunea convertitului, a păcătosului iertat și căit.

Liniște și meditație. Rugăciunea interioară este liniștea întâlnirii de iubire.

Să-L contemplăm pe Isus în Sfântul Sacrament sau în misterele vieții Sale și-L vom primi pe Duhul Sfânt, care ne va transforma în imaginea lui Cristos. Să medităm viața lui Cristos prin Evangheliile, să ne rugăm Liturgia Orelor sau Rozariul.

În rugăciunea interioară eu aud Cuvântul lui Dumnezeu și îi spun „DA”, la fel ca Maria. Dar fără ajutorul Duhului Sfânt, nimeni nu poate să audă Cuvântul lui Dumnezeu. „... A intrat un duh în mine...; și am ascultat pe Cel ce-mi vorbea” (Ez 2, 2).

Laudă și binecuvântări. Este bine să începem și să terminăm rugăciunea prin laudă și închinare aduse Domnului. Să-i mulțumim pentru muzică, dans și aplauze.

Când te simți descurajat, laudă-L. Fii încrezător că El te va răsplăti cu favorurile sale. Roagă-te în limbi, pentru a-ți edifica viața spirituală, pentru a-L lăuda pe Domnul și pentru a mijloci.

Mijlocire și cereri. Dumnezeu are nevoie de oameni care pot mijloci. Roagă-te simplu ca voia lui Dumnezeu să se facă în viața ta. „Iubirea îți dă tot ce ai; chiar și viața ta” (Sf. Tereza a Pruncului Isus).

Roagă-te pentru convertirea păcătoșilor, pentru nevoile spirituale și materiale ale familiei tale și ale prietenilor tăi, pentru Biserică, pentru pace, pentru dușmanii tăi, pentru răposați și pentru nevoile tale.

Cum să ne dezvoltăm și să ne întărim viața de rugăciune.

- Întâlnirea zilnică cu Domnul trebuie să fie prima ta prioritate. Programează-ți timpul de rugăciune și rămâi fidel deciziei tale.

- Lasă-L pe Duhul Sfânt să-ți conducă rugăciunea; ascultă-L și supune-te Lui.

- Începe să te rogi cu o inimă bucurasă și o credință puternică și profundă; pentru că „Dumnezeu poate să facă ceea ce a promis” (cf. Rom 4, 20-21).

- Construiește-ți rugăciunea pe Scripturi.

- Cere sfinților și în special Sfintei Fecioare Maria să mijlocească pentru tine.

- Rugăciunea este o luptă spirituală.

- Întărește-ți rugăciunea prin post, sacrificii și vigilență împotriva obstacolelor rugăciunii.

Obstacolele rugăciunii. Primul este diavolul, care vrea să te distragă și să te deranjeze prin gânduri necurate.

- Lipsa de credință, neascultarea și îndoiala îți distrug viața de rugăciune.

- Mândria, invidia, critica și judecarea celorlalți, împietrirea inimii îl supără pe Duhul Sfânt.

- Spiritul de ceartă, amărăciunea și plângerile distrug pacea și armonia.

- Rugăciunea și zeciuiala pentru săraci și Biserică sunt o parte vitală a unei vieți mature creștine.

Cere-i lui Dumnezeu harul rugăciunii.

În concluzie, cere-i totdeauna lui Dumnezeu harul unei rugăciuni adevărate. Apoi decide să te rogi și organizează-ți timpul. Cere-I să-și manifeste puterea în viața ta, încât să poți culege roade bune. Maranatha!

ICCRS

International Catholic

Charismatic Renewal Services

Adresă poștală:

Palazzo della Cancelleria

00120 Città del Vaticano, Europa

Tel: 39 06 69 88 75 38 / 65

Fax: 39 06 69 88 75 30

E-mail: info@iccrs.org

newsletter@iccrs.org

Site web: [http // www.iccrs.org](http://www.iccrs.org)

Fax rugăciune: +39 06 69 88 75 74

Buletinul ICCRS este publicat o dată la două luni în engleză, franceză, germană, spaniolă, italiană și portugheză pentru Reînnoirea Carismatică Catolică. El își propune să furnizeze informații cu privire la creșterea și dezvoltarea Reînnoirii Carismatice Catolice în lume.

Reproducerea (parțială) este autorizată cu condiția să se citeze izvoarele. Se propune o ofertă echivalentă a 20 de dolari USA pe an. Trimteți cec, Eurocec sau mandat poștal internațional în propria valută la ICCRS.

Membrii Consiliului ICCRS:

Allan Panozza, Australia (Președinte)
Mrs. Cathy Brenti, Franța (Vice Președinte)
Mr. Reinaldo Besserra Dos Reis, Brazilia
Mr. Nicholas Chia, Singapore
S.E. Mons. Joe Grech, Australia
Mr. Dariusz Jeziorny, Polonia
Mr. Cyril John, India
Mrs. Michelle Moran, Anglia
Mr. James Murphy, USA
Mr. Jean Pliya, Benin
Mr. Peter Thompson, Canada
Fr. Renato Tisot, Italia
Fr. Emmanuel Tusiime, Uganda
Mr. Walter Zimmermann, Cile

Director Birou ICCRS

Mr. Oreste Pesare, Italia

Consultanți ICCRS:

Administrație și evenimente: Claude Lopez, Australia

Raport cu privire la cel de-al 8-lea Forum Internațional al Tineretului

---

Forumul Internațional al Tineretului a prezentat tema de reflecție cu titlul: „Tinerii și universitatea: a da mărturie despre Cristos în lumea universitară. Evenimentul a avut loc în suburbia Romei, din 31 martie până în 4 aprilie și a fost organizat de Consiliul Pontifical pentru Laici. Participanții au fost tineri delegați oficial de Conferința lor Episcopală și de unele mișcări, asociații și comunități internaționale. ICCRS a trimis doi delegați la acest eveniment foarte important. În legătură cu acesta vă prezentăm mărturiile lui Nathan Harrison (Canada) și Constance Minelle (Franța), care au reprezentat ICCRS-ul.

Nathan

Imaginați-vă... de pe toate continentele lumii... mai mult de 300 de tineri delegați... salutări din peste 90 de țări diferite... 30 de asociații și comunități... cu scopul de a se întâlni pentru a discuta despre trăirea și împărtășirea catolicismului în contextul universităților din lume.

Tema din acest an a fost focalizată pe „Mărturisirea lui Cristos în universitate”. Importanța ei este întărită de cuvintele Sfântului Părinte, „Viața omului este cultură (și) universitățile sunt generatoare de cultură în multe sale expresii, de aceea nu poate fi înlocuită”. El merge mai departe și spune că „omenirea astăzi nu are frontiere” și comentează această perioadă drept așa-numita „toleranță”.

Rezumând criza din multe universități, Ioan Paul spune: „Raționalismul și-a pierdut rațiunea”.

Dacă universitățile sunt cu adevărat „generatoare de cultură”, trebuie să ne întrebăm ce fel de cultură se formează în tineretul lumii în timpul anilor de universitate. Trebuie să întrebăm și ce putem face pentru a influența pozitiv aceste „generatoare de cultură” la rădăcinile lor.

Cei care au venit așteptându-se la o vacanță, au fost binecuvântați cu ceva mai mare: întâlnirea cu biserica în lărgirea misiunii noastre și a viziunii noastre asupra evanghelizării.

A fost o adevărată onoare să putem participa la acest eveniment. În lecturile noastre zilnice am învățat despre istoria și scopul original al universităților; cum s-au schimbat în timp și cum au devenit ceea ce sunt azi. Una din cele mai mari întrebări pe care am început să le punem a fost: Ce s-a întâmplat cu căutarea adevărului?”

Grupul nostru de lucru a ajuns la concluzia că toți oamenii caută Adevărul, cu A mare, conștient sau inconștient. Acest lucru poate părea discutabil, dar orice suflet de om tânjește după Adevăr. Isus Cristos este Adevărul personificat: „Eu sunt Calea, Adevărul și Viața”. O persoană a vorbit despre „găsirea Misterului în formulă”, care cred că întărește faptul că Domnul poate fi găsit în toate adevărurile, fie ele teologice sau științifice.

O altă concluzie la care a ajuns grupul nostru de lucru a fost că mijlocul cel mai eficient pentru evanghelizare este mărturia personală și contactul personal cu oamenii. Mărturia unui stil de viață autentic creștin are un impact puternic asupra rasei umane aflate în căutare. Sunt doar câteva exemple din multele puncte discutate.

Miercuri după-amiază am sărbătorit Ziua Mondială a Tineretului din acest an, cu Sfântul Părinte, în Piața Sf. Petru. Aceasta a fost o experiență proprie, fiind în „parohia” Papei, cu tinerii din Italia și din multe alte locuri.

O incredibilă experiență a fost și formarea de noi prietenii cu oameni din diferite locuri și culturi. Am fost privilegiat și prin a lua parte la ministerul de muzică în timpul forumului, cântând la rugăciunea de dimineață, liturghie și adorație. A cânta în 4 limbi a fost o provocare, dar a fost și semnificativ, o experiență pe care n-o s-o uit niciodată. Aceste lucruri au conferit cuvântului „catolic” (ceea ce înseamnă „universal”) o întregă semnificație nouă pentru mine.

Cea din urmă experiență a forumului a fost participarea la Liturghia din Duminica Floriilor cu Sfântul Părinte. Am fost invitați să participăm la procesiunea Liturghiei, purtând palmieri și mergând

înaintea Sfântului Părinte pentru binecuvântare. Am mers la locul meu, care era foarte aproape de Sfântul Părinte și am plâns. Am fost foarte mișcat de întreaga săptămână, în special de concluzie... o binecuvântare și Liturghie cu Papa Ioan Paul al II-lea.

Contact direct: nathanharrison@caholic.org

Constance

Tema forumului a fost o ocazie pentru tineri, rectori și profesori universitari, episcopi și preoții prezenți de a reflecta împreună asupra credinței și cauzei, a eticii și culturii, căutarea adevărului, evanghelizarea, de a pune în comun experiențele și ideile lor, de a citi mesajele Sfântului Părinte și de a ne ruga împreună.

În ziua de joi 1 aprilie ne-am întâlnit cu Sfântul Părinte pentru pregătirea celei de-a 19-a Zile Mondiale a Tineretului, ultimul segment al pregătirii spirituale pentru marea întâlnire de la Cologne din 1995. Tema „Vrem să-l vedem pe Isus” (In 12, 21): Nu este destul să le „vorbit” tinerilor studenți despre Isus, ci trebuie să fie făcut „văzut” prin mărturii elocvente de viață! (cf. NMI 16).

Chiar de la început am fost mișcată în mod particular de disponibilitatea și interesul pe care ni le-a arătat Sfântul Părinte, precum și episcopii și preoții prezenți la forum. Ni s-a dat multă atenție, nu numai prin a ne fi luate în serios remarcile, întrebările și speranțele, ci și prin finanțarea călătoriei majorității tinerilor din țările în curs de dezvoltare.

Respectul din partea fraților mai în vârstă părea să ne spună despre Sf. Paul: „Nimeni să nu-ți disprețuiască tinerețea; ci fii o pildă pentru credincioși: în vorbire, în purtare, în dragoste, în credință, în curăție... Nu fi nepăsător de darul care este în tine” (1 Tim 4, 12. 14). Ce bucurie să știm că Domnul contează pe noi să împlinim cuvintele pe care El deja le-a împlinit pentru copiii săi! Și ce sprijin pentru noi, martorii tineri ai faptului că „suntem speranța pentru biserică și pentru lume”.

Am fost impresionată, de asemenea, de extraordinara frumusețe a Bisericii universale. Da, Biserica este una pentru că este universală. Suntem adesea limitați în parohiile, diecezele și țările noastre... și totuși Biserica este infinit mai vastă, mai mare și mai frumoasă! Un prieten, care călătorea pentru o lună departe de logodnica lui, mi-a recomandat-o cu aceste cuvinte: „Ai grijă mare de ea, ea este întreaga mea viață”... Cristos iubește Biserica, mireasa Lui, până la punctul de a i se dăruia total în fiecare zi. Deci, asemănător, dacă voi căuta să o cunosc și să o iubesc în fiecare zi, cunoașterea mea despre Cristos și iubirea mea pentru El vor fi mai mari! Cu cât mai bine slujesc Bisericii, cu atât mai bine slujesc Domnului meu.

Apoi o întâlnire picantă cu Sfântul Părinte în Piața Sf. Petru! Prin el l-am văzut pe Cristos, sărac și ascultător, conducând lumea prin iubirea și credința sa... A făcut atât de mult pentru Biserică și pentru tineri... Asemenea lui Isus, poate fi simțit consumându-se de dorința de a „aprinde un foc pe pământ” (cf. Lc 12, 49), care e deja aprins. În final, amintesc cuvintele puternice ale Arhiepiscopului Rylko (Președintele Consiliului Pontifical pentru Laici): „Revolta împotriva dictaturii mediocrității și superficialității, împotriva unei religiozități invizibile și minuscule” și „vă revine vouă, tuturor celor care ați acceptat acest Adevăr ca vocație și certitudine de viață, să îi arătați bunătatea inerentă în interiorul câmpului universitar”.

Zilele noastre de reflecție și muncă au fost foarte îmbogățitoare. Concluzia propunerilor noastre pentru evanghelizare sunt cumulate printr-o formulă bine întipărită în memoria noastră: „Să folosim 100% capacitățile noastre umane, spirituale și intelectuale și 100% mijloacele de comunicare!. Cristos contează pe mărturia explicită a fiecăruia dintre noi, să fim deci martori fericiți, mândri de credința noastră și de Dumnezeu nostru!”

Contact direct: constanceminelle@hotmail.com

ȘTIRI DIN LUME

O amintire despre Ermete Ferrari

Ne-ar plăcea să ne reamintim și să-l încredințăm Domnului pe fratele nostru drag, Ermete Ferrari, care a plecat din această viață în decembrie anul trecut (2003), după o lungă boală. El a fost o figură semnificativă în Reînnoirea din Italia, de la începuturi, și era singurul membru laic în primul Comitetului Național al Reînnoirii în Duh (RnS), unde a slujit timp de nouă ani. Era un avocat respectabil, de un caracter distins, cu o voință sinceră și fără compromisuri, el a acceptat multe responsabilități sociale. Cu o mare dragoste pentru Biserică și susținător pasionat al Reînnoirii, el a fost membru al BRCCI (astăzi ICCRS), ca reprezentant italian, în perioada 1982 - 1987. Este acum în brațele Tatălui, unde continuă să mijlocească pentru noile Rusalii aici pe pământ.

China

Dintr-un raport primit: „În parohia noastră avem o slujire numită „Cuplurile lui Cristos”, care vine de la Dumnezeu prin frații noștri din Filipine. Ne bucurăm împreună de această prietenie. Totuși, cum cei mai mulți dintre noi suntem carismatici din Nigeria, botezați în Duhul Sfânt, ne-am adunat împreună și ne-am rugat ca Dumnezeu să stabilească o mișcare carismatică aici și după rugăciune și post, incluzând vigiliile, ne-am dus la preotul parohiei noastre pe 1 ianuarie 2002. El a aprobat să avem întâlniri de rugăciune sâmbetele. Fraților, vreau să vă fac cunoscut că nu este ușor, dar Dumnezeu este cu noi.

Astăzi, întreaga parohie experimentează ceva diferit. Spre slava lui Dumnezeu Tatăl, parohul este fericit cu noi, iar acum ținem vigiliile și rugăciuni în biserică în orice moment dorim. Domnul a făcut lucruri minunate aici. Știți cu toții ce înseamnă să fiți creștini, dar noi nu suntem doar creștini, suntem catolici și suntem mândri de asta. Dar vrem să luăm lucrurile treptat, știm că prin harul Său, vom împlini lucrarea pe care suntem trimiși s-o facem.

Îl binecuvântăm pe Dumnezeul cel Atotputernic pentru această oportunitate minunată de a fi membri ai RCC.”

Italia

Cea de-a 17-a Conferință Internațională a „Comunității Gesu Risorto” a Reînnoirii Carismatice Catolice Italiene a fost ținută la Chianciano Terme din Toscana.

Tema a fost: „Fiți milostivi, precum Tatăl vostru este milostiv” (Lc 6, 36). Au sosit la această întâlnire mulți delegați, incluzând membri ai comunităților din Croația, Germania, Bolivia și Columbia.

Celebrarea Liturghiilor a fost prezidată de P.S. Gervasio Gestori, Episcop de San Benedetto del Tronto, P.S. Cesare Nosiglia, Arhiepiscop de Vicenza și P.S. Rodolfo Cetolini, Episcop de Pienza, Chiusi și Montepulciano. La această întâlnire a ieșit în evidență bucuria coplesitoare. Domnul a binecuvântat acele adunări cu numeroase haruri și vindecări, atât fizice, cât și spirituale.

Polonia

Conferința Națională a Reînnoirii Carismatice Catolice (RCC) a avut loc la Hasna Gora (Czestochowa), în 14 – 15 mai 2004.

Prima zi a fost pentru conducători (cam 1350 de persoane). Învățăturile au fost conduse de Pr. Roman Pindel și Cathy și Claude Brenti. După prânz, întregul grup a fost împărțit în 7 grupuri mai mici, care s-au concentrat asupra celor mai importante domenii de slujire în care RCC din Polonia este chemată astăzi: mijlocire, familii, tineret, probleme sociale, viața comunitară, evanghelizare și mass

media. Liturghia a fost celebrată de Episcopul Bronislaw Dembowski, iar Pr. Andrzej Grefkowicz a ținut predica.

A doua zi a fost una deschisă. Au venit cam 180 de mii de oameni (a 3-a mare întâlnire din istoria Poloniei). Cuvintele lui Isus: „Voi sunteți lumina lumii” au fost principala idee a acelei zile. Învățătura a fost condusă de Pr. Miroslaw Cholewa și Cathy și Claude. Euharistia a fost celebrată de Episcopul Piotr Libera, Secretarul Episcopatului Polonez.

Către cei care ne scriu

Datorită costurilor crescute pentru imprimare și expediere a Buletinului ICCRS, îi informăm pe cititori că acum este posibilitatea urgentă ca noi să avem nevoie de a reduce sau chiar suspenda producerea acestei publicații o dată la două luni.

Problema a devenit recent mai serioasă, datorită scăderii nivelului sprijinului financiar pe care îl primește ICCRS din multele țări în care slujim. Vă rugăm să vă rugați pentru noi în această privință și vă rugăm gândiți-vă, unde este posibil, să ne sprijiniți financiar în această situație dificilă.

SCHIȚA ÎNVĂȚĂTURILOR

1. Sfințenia: o chemare universală
2. Dumnezeu sfințește: El își comunică sfințenia.
3. Sfințenia: responsabilitatea credinciosului laic
4. Concluzie

Duhul Sfânt este principalul agent în sfințirea noastră. Fiind copii ai lui Dumnezeu, avem în noi sursa sfințeniei divine și trebuie să rămânem deschiși în mod constant acțiunii Duhului Sfânt, încât să putem deveni tot mai deplin, „temple ale Duhului Sfânt”.

Maturitate eclezială: **Chemarea la sfințenie**
de Michelle Moran

1. Sfințenia: o chemare universală

Suntem cu toții foarte familiarizați cu textul Scripturii, care ne încurajează “să fim sfinți în tot ce facem, de vreme ce Sfântul Duh ne-a chemat... Să fim sfinți, precum sunt și Eu sfânt”. Chemarea la sfințenie este foarte clară, dar ce înseamnă exact a fi sfânt? Sunt sigură că avem cu toții sfinți preferați; aceia care ne-au precedat modelând vieți sfinte. Totuși, chemarea la sfințenie nu este numai pentru oamenii speciali, pentru cei capabili de a trăi vieți dumnezeiești extraordinare.

Chemarea la sfințenie este o chemare adresată fiecărui creștin. Catehismul ne reamintește: „toți creștinii, din toate profesiile și stările de viață, sunt chemați la o viață creștină deplină și la perfecțiunea carității. Toți suntem chemați la sfințenie: „fiți desăvârșiți, precum Tatăl vostru cerește este desăvârșit” (CBC 2013).

Îmi amintesc de un paroh, care a remarcat odată faptul că unii erau „atât de tare cu capul în nori, încât nu mai erau buni pentru pământea sarcină care le era încredințată. Deci ar fi greșit să echivalăm sfințenia cu apartenența la o altă lume, cu a fi cu capul în nori. Prin întruparea lui Dumnezeu ni s-a deschis calea spre sfințenie. Isus ne-a arătat cum să trăim în supunere față de Tatăl. El ne-a modelat perfect viața de sfințenie și nu i-a fost niciodată teamă să se implice în problemele sociale, politice sau de relație ale epocii.

În timpul Înălțării (Fap 1, 9-10), discipolii se confruntă cu o întrebare: „Bărbați galileeni, de ce stați și vă uitați spre cer?” Au fost apoi asigurați din nou că Isus se va întoarce la sfârșitul timpurilor. Între timp au o sarcină de îndeplinit; ceva ce poate fi făcut numai în puterea Duhului Sfânt; care se va revărsa asupra lor de Rusalii. Putem învăța mult din acest text. Dacă vrem să fim sfinți, trebuie să ne ațintim privirea asupra lui Cristos, care stă la dreapta Tatălui.

Este important pentru noi să cultivăm o perspectivă cerească; altfel vom deveni prea încurcați în treburile lumii. Totuși, în timp ce ne uităm spre Domnul care a plecat înaintea noastră, noi creștinii întrupării suntem chemați să fim Cristos pentru cei din jurul nostru. Persoana cu adevărat sfântă este așadar cea care își are capul deasupra norilor și picioarele puternic pe pământ.

2. Dumnezeu sfințește: El își comunică sfințenia

Ați încercat vreodată să fiți sfinți? Cât timp a ținut? Omenește vorbind, sfințenia este imposibilă. Nu este ceva care poate fi atins cu propriile noastre merite sau eforturi.

În Vechiul Testament, anumiți oameni, ca Leviții, au fost decretați să fie mai sfinți decât ceilalți și li s-au dat responsabilități speciale. Una din îndatoririle lor era să ofere nenumărate jertfe de ispășire pentru popor, care încerca continuu să se purifice.

Cristos, „după ce a oferit o singură jertfă pentru păcate, ...printr-o singură jertfă El a adus la veșnică desăvârșire pe cei ce se sfințesc” (Evr 10- 12.14). De aceea, Cristos a deschis porțile sfințeniei pentru toți oamenii. Trebuie să fim gata să primim ceea ce Cristos a câștigat pentru noi. Recent, Pr. Raniero Cantalamessa ne-a încurajat să facem aceasta, rugându-ne lui Isus cu următoarele cuvinte: „Eu sunt păcatul Tău; Tu ești sfințenia mea”. Rugându-ne astfel, ne vom vedea îmbrăcăminte murdară transformată în hainele îndreptăririi. Astfel, sfințenia este un dar pe care l-am primit de la Isus, prin puterea Duhului Sfânt. Duhul Sfânt este principalul agent în sfințirea noastră. Fiind copii ai lui Dumnezeu, avem în noi sursa sfințeniei divine și trebuie să rămânem deschiși în mod constant acțiunii Duhului Sfânt, încât să putem deveni, tot mai deplin, „temple ale Duhului Sfânt”.

Spunând că sfințenia este un dar, nu trebuie să înțelegem să rămânem inerti. Biserica ne spune că trebuie „să ne păstrăm și să ne perfecționăm în viața sfințenia pe care am primit-o de la Dumnezeu” (LG 40). Un sfânt nu devine sfânt peste noapte. Calea perfecțiunii îmbrățișează calea crucii. Ne este reamintit mereu ceea ce ne spune Sf. Paul în scrisorile sale, că nu există sfințenie fără renunțare și luptă spirituală. Într-adevăr, multe dintre lucrările spirituale clasice subliniază asceza și mortificarea ca și căi pentru sfințenie. Dacă îl urmăm pe Cristos imitându-L, atunci trebuie să ne rugăm pentru harul luptei împotriva viciilor din viața noastră și să-i permitem Duhului Sfânt să ne construiască virtuțile. Sf. Grigore de Nyssa ne reamintește că perfecțiunea creștină are doar o singură limită: aceea de a nu avea nici una (CBC 2028).

3. Sfințenia: responsabilitatea credinciosului laic

Așa cum am văzut, fiecare creștin este chemat să fie sfânt. Această sfințenie poate fi evidentă prin felul în care ne trăim viața obișnuită de fiecare zi. Poate fi văzută în familiile noastre, în relațiile noastre mai largi și în locurile noastre de muncă, cât și în modul general în care ne conducem treburile. Îmi amintesc că am vorbit despre sfințenie unei călugărițe mai în vârstă, care radia de iubirea lui Dumnezeu. Ea spunea că oamenii cu adevărat sfinți sunt de obicei inconștienți de sfințenia lor, pentru că sunt atât de profund preocupați de imperfecțiunile lor. Deci nu vă îngrijorați dacă nu vă simțiți sfinți; acesta este primul pas spre sfințenie!

Sf. Paul ne spune că, în timp ce îmbrățișăm chemarea la sfințenie, noi vom „străluci ca niște lumini în lume” (Filip 2,15). Suntem chemați, deci, să ne trăim diferitele vieți, mărturisind Evanghelia prin cuvintele și faptele noastre. În acest fel vom participa deplin la țelurile apostolice ale Bisericii. Christifideles Laici încurajează laicii la sarcina dublă de „evangelizare și sfințire a omenirii” (Christifideles Laici 30). Nu trebuie niciodată să ne pierdem privirea de la vocația fundamentală laică, care este de „a sfinți timpul”. Apostolatul nostru este deci atât în lume, cât și în Biserică (Vat II: AA, 5).

Cred că acest lucru este ceea ce Isus a afirmat atunci când a spus: voi sunteți sarea pământului și lumina lumii” (Mt 5, 13-14). Am văzut odată un afiș amuzant pe care scria: „dacă creștinii ar fi puțin mai sărați, lumea ar fi un loc mai gustos!” Astfel, sfințenia nu este numai o sfințire personală. Chemarea este de a ne dăruia din toată inima slavei lui Dumnezeu și slujirii aproapelui nostru.

4. Concluzie

Rezumând, maturitatea eclezială este adusă de toți creștinii care îmbrățișează chemarea la sfințenie. Aceasta implică acceptarea și însușirea a ceea ce a făcut Cristos pentru noi. Trebuie de

asemenea să cooperăm cu Dumnezeu prin a muri continuu pentru noi, pentru a fi deschiși la sfințirea permanentă a Duhului Sfânt în viețile noastre.

Această chemare la sfințenie nu este doar la nivel personal. Pe măsură ce indivizii devin mai sfinți, vom vedea de asemenea reînnoirea eclezială și transformarea socială.

Nu trebuie niciodată să ne pierdem privirea de la vocația fundamentală laică, care este de „a sfinți timpul”. Apostolatul nostru este deci atât în lume, cât și în Biserică (Vat II: AA, 5). Cred că acest lucru este ceea ce Isus a afirmat atunci când a spus: voi sunteți sarea pământului și lumina lumii”

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII

1. Împărtășiți despre o persoană pe care ați cunoscut-o și care era o persoană cu adevărat sfântă.
2. Împărtășiți câteva căi prin care încercați și trăiți chemarea la sfințenie în:
  - a) familie
  - b) în cercul vostru de prieteni și colegi
  - c) în societatea mai largă locală și națională.
3. Când vă gândiți la chemarea universală la sfințenie, care sunt cele mai mari provocări în viața voastră?
4. Cum poate crește în sfințenie grupul vostru de rugăciune sau comunitatea voastră de rugăciune? Ce deosebire puteți vedea în comunitatea voastră parohială?

PADRE PIO

de Peter Thompson

În timpul celui de-al II-lea Război mondial, mulți piloți aliați, în timpul raidurilor din zona San Giovanni Rotondo, au fost oprți de la aruncarea bombelor prin apariția în aer a unui călugăr, în fața avionului. Mulți au raportat parfum ceresc în prezența sa. Într-adevăr, acest om a fost folosit cu putere de Dumnezeu.

De-a lungul secolelor, Dumnezeu continuă să ridice sfinți și sfinte, plini de Duhul Sfânt. Acești sfinți manifestă carisme, care sunt daruri către Biserica Sa, pentru a o face capabilă să răspundă marii chemări la evanghelizare. „Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: în numele Meu vor scoate demoni; vor vorbi în limbi noi; vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoși” (Mc 16, 17-18).

Am ales un Sfânt al timpului nostru pentru acest articol, pentru a arăta că Dumnezeu este fidel tuturor generațiilor. Sf. Pio de Pietrelcino, cunoscut ca Padre Pio, născut Francesco Forgione, la data de 25 mai 1887, la Pietrelcino, în sud-estul Italiei. A intrat la călugării Capucini în 1903 și a fost hirotonit în 1910. La data de 20 septembrie 1918 a primit sfintele răni ale lui Cristos, cunoscute ca Stigmat, care i-au sfredelit trupul până în ziua când a murit, în 23 septembrie 1968. Nici o persoană care a primit stigmatul nu a purtat aceste răni atât de multă vreme. A fost canonizat de Papa Ioan Paul al II-lea în 16 iunie 2002.

Stigmatul nu au fost deloc singurele carisme care s-au manifestat prin acest bărbat sfânt al lui Dumnezeu, care l-a imitat pe Cristos în viața sa și a ales să-l imite pe Cristos în patimi. Sfinții ne inspiră să-l imităm pe Cristos, iar cuvintele Sf. Paul ne izvorăsc în minte din 1Cor 1,11: „Imitați-mă așa cum și eu l-am imitat pe Cristos.”

El era ales de Duhul Sfânt și i-a dat multe carisme pentru construirea trupului său. (1Cor 14, 15b). Multe din acestea au fost extraordinare, ca cele enumerate de Paul în 1Cor 12, 4-11: profeția, cuvântul de cunoaștere, cuvântul de înțelepciune, credința, miracolele, vindecarea și discernământul duhurilor. Apoi, în multe ocazii, a fost cunoscut pentru bilocare spre a sluji pentru suflete. În timpul celui de-al II-lea Război mondial, mulți piloți aliați, în timpul raidurilor din zona San Giovanni Rotondo, au fost oprți de la aruncarea bombelor prin apariția în aer a unui călugăr, în fața avionului. Mulți au raportat parfum ceresc în prezența sa. Într-adevăr, acest om a fost folosit cu putere de Dumnezeu.

Era un om de o puternică abilitate de conducere, servind la construirea unui spital și centru de însănătoșire. Carismele obișnuite pe care le dă Dumnezeu, construind peste natură, s-au manifestat puternic în viața sa. Peste toate aceste carisme a fost rodul Duhului Sfânt, care i-a pătruns viața din copilărie și până în ziua morții (vezi Gal 5, 22-23).

Poate calea cea mai bună de a ne concentra asupra vieții sale este de a renumera câteva exemple ale acestor carisme în lucru. Sf. Pio petrecea ore în confesional, slujind sufletele necăjite. Penitenții veneau din toată lumea ca să se spovedească. Începând să se adune la ora 5 dimineața, așteptau ore întregi pentru a primi minunatul Sacrament de la Padre Pio. Obținând un tichet cu câteva zile înainte, rând pe rând așteptau să facă pace cu Dumnezeu prin el. De ce, ne-am putea întreba? Ei, Sf. Pio avea darul de a citi în suflete și nu era cale să-i ascunzi nici un păcat; pentru că Duhul Sfânt îi arăta tot; chiar păcate uitate demult puteau fi aduse la lumină pentru a vindeca cu adevărat sufletul.

Cum am menționat anterior, el era cunoscut prin bilocație; slujind bolnavii și muribunzii. De pildă, era un preot care s-a îngrijorat mult de sănătatea surorii sale, care era în comă. El era singur în studiul său când a observat un călugăr stând în camera sa. Călugărul a dispărut. Confuz din cauza naturii a ceea ce a văzut, a plecat în camera surorii sale bolnave. A găsit-o trează și i-a povestit cum a

fost vizitată de un călugăr care s-a apropiat de ea și a spus: „Nu te teme, mâine vei simți cum febra îți va dispărea și după câteva zile nu vei avea nici o urmă de boală în trupul tău”.

„Dar Părinte, a răspuns ea, sunteți un sfânt?”

„Nu, sunt o creatură care slujește Domnului prin milostivirile Lui”.

„Dă-mi voie să-ți sărut haina, Părinte”.

„Sărută semnul patimii” și i-a arătat mâinile străpunse și sângerânde.

S-a simțit imediat mai bine și în opt zile s-a vindecat complet.

În ultimul an mulți dintre noi, cei care am participat la cele „12 zile de binecuvântări” cu ICCRS, am fost privilegiați să mergem la pelerinaj și să văzităm mormântul Sf. Pio. Am putut să îngenunchem acolo în rugăciune. A fost profund emoționant să-i vedem îmbrăcămintea și mănușile ude de sânge. Ne-au reamintit cât de zelos și respectuos a celebrat misterul Euharistiei (Liturghia).

Fie ca aceste rugăciuni și acest exemplu să ne încurajeze în a fi fideli și credincioși lui Cristos și să folosim carismele pe care Dumnezeu ni le-a dăruit pentru construirea Bisericii Sale.

Întrebări către ICCRS

Vă rugăm să vă trimiteți întrebările la newsletter@iccrs.org sau pe fax: 0039. 06. 6988. 7530

---

1. M-am implicat recent în Reînnoirea Carismatică și o iubesc! Totdeauna am fost implicat în Biserică și sunt foarte activ în alte devoțiuni (rozariu, studiu biblic, adorație Euharistică etc.). Am nevoie să renunț la acestea pentru a putea fi implicat mai mult în Reînnoirea Carismatică?

Mai întâi, ne bucurăm împreună cu tine de noua ta experiență cu Duhul Sfânt. Să trăiești mereu în puterea Rusaliilor!

Este important să participi la diverse activități oferite de Reînnoirea Carismatică locală. Din păcate, multe persoane au o experiență puternică a Duhului Sfânt, dar apoi nu fac nimic să păstreze harul vibrant în viețile lor. Sf. Paul ne îndeamnă „să înflăcărezi darul lui Dumnezeu, care este în tine...” (1Tim 1,6). De asemenea, ne previne: „Nu fi nepăsător de darul care este în tine” (1Tim 4, 14). Dealtfel, harurile revărsate asupra unei persoane sunt darul gratuit al lui Dumnezeu, iar individul are responsabilitatea de a hrăni și de a menține, dacă dorește, aceste haruri. Dacă cineva ți-ar da o mașină sport foarte scumpă... ar fi cu certitudine un dar! Dar dacă nu-i porți de grijă aceluși dar (revizie regulată, schimb de ulei etc.), în final își pierde eficiența. Într-un anumit fel, este nevoie ca harul Rusaliilor să fie hrănit și el. Întâlnirile de rugăciune, conferințele, grupurile de lucru, liturgiile de dimensiune carismatică, toate servesc la „a atâta focul” Rusaliilor în viața noastră.

Dacă tu crezi cu adevărat că ceea ce ai experimentat este de la Dumnezeu, atunci ai nevoie să faci din acest drum spiritual o prioritate foarte înaltă în viața ta. Ține-te de aceasta!

Acestea fiind spuse, să le punem pe toate în perspectivă. Nu este nici o contradicție între experiența carismatică și Euharistie, Sf. Scriptură și Rozariul. Toate aceste lucruri sunt de la Dumnezeu. De fapt, mulți oameni care au o profundă devoțiune pentru aceste elemente spirituale variate dovedesc faptul că „Botezul în Duhul Sfânt” este cheia aducerii unei înprospătări și a înțelegerii acestor experiențe. Duhul Sfânt ne deschide o lărgime și o adâncime a experienței creștine pe care nu am avut-o înainte; Duhul Sfânt vrea să ne ducă mai profund în Euharistie, în Sf. Scriptură și Rozariu. Vei descoperi că Duhul Sfânt te va ajuta să descoperi lucruri chiar mai mari în aceste elemente „tradiționale” ale vieții catolice. În același timp, aceste fațete ale credinței îți vor hrăni mintea, inima și sufletul și te vor ajuta să trăiești mai intens „Viața în Duh”. Cu adevărat, toate elementele pe care le-ai menționat sunt benefice pentru viața spirituală. Urmează-le cu zel.

Comentariul care urmează nu se referă în mod specific la devoțiuni „carismatice” sau „tradiționale”. Este doar un cuvânt general de precauție. Există doar atâtea ore pe zi. Există doar șapte zile în fiecare săptămână. Întrebă-l pe Domnul calea cea mai bună pentru a-ți dezvolta o viață spirituală sănătoasă, bine echilibrată. Fii atent să nu alergi de la un lucru la celălalt, totdeauna căutând „următoarea experiență” cu Domnul. Mulți oameni încearcă să fie implicați în toate în Biserică. După un timp ei devin epuizați și aruncă totul. Nu vrem să ți se întâmple așa ceva! Un bun îndrumător spiritual sau chiar un prieten creștin matur, de încredere, poate fi capabil să te ajute să-ți găsești echilibrul adecvat pentru circumstanțele vieții tale. Viața spirituală este mai degrabă un maraton, decât 100 de metri garduri. Găsește-ți echilibrul corect în viață... apoi agață-te de el! Dumnezeu îți va dărui toate harurile de care ai nevoie pentru a trăi această „viață” în Duh.

2. Multe personaje din Vechiul Testament (Moise, Saul, Ilie și alții) par să fi avut experiențe puternice cu Duhul Sfânt. Cu ce diferă această experiență de cea a Rusaliilor și de înțelesul acțiunii Duhului Sfânt în Noul Testament?

Pentru a fi clari, Duhul Sfânt a fost activ în istoria umană mult înainte de Noul Testament. Așa cum ai afirmat în mod corect, Duhul a lucrat puternic cu slujitorii Săi în Vechiul Testament.

Aceasta poate fi o simplificare exagerată, dar diferența majoră dintre acțiunea Duhului Sfânt în Vechiul și Noul Testament este faptul că în Vechiul Testament El a lucrat deasupra sau din afara individului; în timp ce în Noul Testament, Duhul de fapt locuiește în persoană. Sunt semne și minuni făcute de Duh ca în vremurile vechi, dar în plus față de acestea, o parte semnificativă a lucrării Sale este transformarea interioară a persoanei. Lucrarea interioară a Duhului aduce convertire; vindecare interioară, putere, atitudini corecte, inspirație și, bineînțeles, acele roade dulci ale Duhului (Gal 5, 22).

Deși Duhul lucrează profund în interiorul nostru, nu trebuie să utilizăm acest lucru drept scuză pentru a păstra totul pentru noi înșine și pentru a dezvolta o viață de credință privată și servind propriei persoane. Dimpotrivă! Harurile Duhului așezate în noi sunt menite a ne face capabili, de a ne constrânge, de a ieși și a ajuta venirea Împărăției lui Dumnezeu.

Există o vorbă veche: „Nu poți da ceea ce nu ai”. Duhul Sfânt care lucrează profund în interiorul nostru ne dă ceva, încât să avem ceva de dat celorlalți.

În Noul și în Vechiul Testament, Duhul Sfânt lucrează pentru slava lui Dumnezeu și pentru îmbunătățirea omenirii. Suntem binecuvântați să fim colaboratori ai acestui Duh Sfânt. La fel ca eroii biblici din vechime și ca florile timpurii ale lui Cristos, am fost făcuți lucrători pentru Împărăție; dăruți cu putere, încurajați, animați de unicul Duh Sfânt.

CE FACE ICCRS?

Comunică, cheamă, susține.

Susține:

ICCRS, când este posibil, oferă ajutor financiar Centrelor RCC din țările în curs de dezvoltare.

ICCRS îi sprijină financiar pe delegații care vin din țările în curs de dezvoltare, cu ocazia conferințelor organizate de ICCRS.

Și deasemeni...

ICCRS, cu recunoașterea din partea Vaticanului, prin Consiliul Pontifical pentru Laici, lucrează ca centru de informație și comunicare pentru RCC din lume, fiind și legătura dintre Reînnoire și Vatican.

ICCRS încurajează soliditatea pastorală și teologică a diferitelor grupuri care aparțin RCC, care se formează prin experiențe personale ale Rusaliilor, cunoscute cu numele de „Botezul în Duh”.

ICCRS Slujirea Reînnoirii Carismatice Catolice Internaționale

„Formarea responsabililor” este un supliment al Buletinului ICCRS.

Se acordă permisiunea de a retipări un articol al Buletinului ICCRS, dacă ICCRS este menționat ca sursă.

ICCRS - Palazzo della Cancelleria

00120 Città del Vaticano, Europa

Tel: 39 06 69 88 75 38 / 65

Fax: 39 06 69 88 75 30

E-mail: info@iccrs.org

newsletter@iccrs.org

Site web: [http // www.iccrs.org](http://www.iccrs.org)

Fax rugăciune: +39 06 69 88 75 74